

ملک دیوید بٹر

از یهود برگشته گان،
مسلمانان انقلابی
و ترکان سکولار

مسلمان شدگان سالونیک

ترجمه

کاظم آذری ساسی

سر شناسه : بیر، مارک دیوید، ۱۹۷۰ م.

Baer, Marc David

عنوان و نام پدیدآور : از یهود برگشته‌گان، مسلمانان انقلابی و تاجران سکولار: مسلمان‌شدگان سالونیک/

مارک دیوید بئر؛ [Sevinç Kayır، ترجمه: کاظم آذری‌سیسی،

مشخصات نشر : تبریز: اختر، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری : ۴۰۴ ص.

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۵۱۷-۶۹۷-۳

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : عنوان اصلی:

..Selanikli dönme er . Meh. dilikten dönenler, Müslüman devrimciler ve seküler Türkler

موضوع : تازه‌کیشان مسلمان‌شده یهودی

Dönme. : موضوع

Muslim converts from Judaism : موضوع

یهودیان -- ترکیه -- تاریخ : موضوع

Jews -- Turkey -- History : موضوع

تازه‌کیشان مسلمان‌شده یهودی -- ترکیه -- تاریخ : موضوع

Muslim converts from Judaism -- Turkey -- History : موضوع

شناسه افزوده : کایر، سونچ

Kayır, Sevinç : شناسه افزوده

شناسه افزوده : آذری‌سیسی، کاظم، ۱۳۲۷ - مترجم

رده بندی کنگره : ۴۱۳۹۵ الف ۹ پ/۲۲۸/۶ BP

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۴۷۹

شماره کتابشناسی ملی : ۴۲۹۰۶۶۲

نشر اختر

از یهود برگشته‌گان، مسلمانان انقلابی و ترک‌ها

ملرک دیوید بشر

ترجمه: کاظم آذری سیسی

ناشر: نشر اختر / چاپ سبز / صحافی امین

چاپ اول ۱۳۹۵ / ۴۰۴ صفحه رقعی / ۲۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۱۷-۶۹۷-۴

مرکزفروش: تبریز- اول خیابان طالقانی، روبروی مصلی، نشر اختر

تلفن: ۰۹۱۴۱۱۶۶۸۹۷ و ۰۴۱-۳۵۵۵۵۳۹۳

قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

فهرست

۷	پیشگفتار مترجم.....
۱۷	مقدمه.....
۲۹	مقدمه: مسیحیان و یهودیانی که از قبل مسلمان شدند ۱۸۶۲ - ۱۶۶۶.....
	سالونیک عثمانی
۵۷	در میان خانواده..... ۱۹۰۰ - ۱۸۶۳.....
۸۳	تربیت دینی و اخلاقی مدارس و تأثیرات آن.....
۱۱۱	سیاحت و زیارت.....
	در میان پیراتوری و دولت ملی
۱۳۷	۱۹۰۸ یک انقلاب.....
۱۸۱	سالونیک یونان یا استانبول عثمانی ۱۶۲۳ - ۲.....
	استانبول
۲۲۵	ترک کردن سرزمین مادری ۱۹۲۴ - ۱۹۲۳.....
۲۴۳	آیا ترکان صادق هستند یا دروغگو، مسلمانان چگونه؟.....
۲۴۳	مشاجرات مسلمان شدگان در استانبول ۱۹۳۹ - ۱۹۲۳.....
۲۸۵	مسلمان شدگان دوباره داخل یک ملت و دولت لائیک می شوند.....
۳۲۱	فراموش شدگان ۱۹۴۴ - ۱۹۲۳.....
	سرانجام
۳۶۷	از جهان وطنی به ملیت گرایی.....
	آخرین حرف
۳۹۱	ترور احمد امین بالمان.....
	تصاویر

پیشگفتار مترجم

دو نهمه به زبان ترکی به یهودی گفته می‌شود که در طول تاریخ به ویژه از قرن هفدهم به اسلام گرویدند. گروه یهودی‌های سالونیک در امپراتوری عثمانی در گذر از امپراتوری به جمهوریت و در انقلاب مشروطیت سال ۱۹۰۸ ترکیه با ایجاد کمیته‌ای به نام اتحاد و ترقی نقش مؤثری در ایجاد محال و متلاشی شدن امپراتوری عثمانی در سال ۱۹۱۸ داشتند. قبل از اینکه به نتایج و بازی گردانی‌های دو نهمه‌های یهودی چه در امپراتوری عثمانی چه در جمهوری لائیک ترک پرداخته شود اشاره‌ای هر چند کوتاه به روابط تاریخی ترکان و یهودیان می‌شود. دو گروه بزرگ از ترکان، خزران و ترکان غز قبل از اینکه به اسلام بگردند دین یهودی داشتند. سلجوقیان که شاخه‌ای از ترکان غز بودند پیوند نزدیکی با خزران داشتند. پدر سلجوق به نام توقاق یکی از سرداران سپاه خاقان ترکان خزر بود. سلجوق با ایل و تبارش بعد از مرگ پدرش، دربار خاقان خزر را ترک کرد و به

خوارزم و بخارا آمدند و توسط ایرانی‌ها با اسلام آشنا شده و اسلام آوردند، اما ترکان خزر در دین یهودی باقی ماندند. ترکان سلجوقی بعد از جنگ ملازگرد (۱۰۷۱ میلادی) و شکست امپراتوری روم شرقی با جهاد بی‌امان در مقابل مسیحی‌ها و اروپایی و در پی آن، جنگ‌های صلیبی علیه مسیحیان را به مدت چهار صد سال اداره کردند و در نهایت پیروز جنگ‌های صلیبی، مسلمانان بودند و آنها مانع از آن شدند که اورشلیم و فلسطین به دست یهودی‌ها و مسیحی‌ها بیفتد.

خرزان یهودی در قرن دوازدهم بر اثر حملات روس‌ها متلاشی شدند و بقیه آنها هم در برابر طوفان سرمگین مغول در قرن سیزدهم از صفحه روزگار محو شدند.^۱ و از آن به بعد ترک خزر به نام یهودی در اروپای شرقی شناخته می‌شدند. در دایرةالمعارف یهود آمده که در قرون وسطی اکثریت پیروان کیش یهود از خزران بودند که بخش بزرگی از آن به لهستان و لیتوانی و مجارستان و بالکان رفته و جامعه یهودیان شرقی اروپا را تشکیل داده بودند و همین‌هایی بودند که اکثریت جامعه عظیم یهودیان دنیا را تشکیل می‌دهند.

آرتور کستلر مورخ که خود یهودی است - این و مدارکی را درباره ترکان یهودی خزری جمع‌آوری کرده است. او به روشنی اثبات می‌کند که تقریباً نود درصد یهودیان اروپا و آمریکا از تبار یهودیان ترکان خزری می‌باشند. ربطی به اسباط دوازده گانه اسرائیل و قوم موسی و فلسطین ندارند و تصادفاً همین دسته از یهودیانی هستند که با زمینه‌سازی‌های تبلیغاتی صهیونیستی به ویژه بعد از جنگ دوم جهانی از اروپا به فلسطین رفته و کشور اسرائیل را تشکیل دادند. تاریخ بر بطلان دعوی موهوم صهیونیست‌ها که خود را از فرزندان یعقوب (اسرائیل) و قوم

بر گزیده خدا قلمداد می کنند گواهی می دهد.^۱

برگشت به سرزمین مقدس و اعتقاد به موعود در قبل از جنگ های صلیبی در یهودیان سابقه داشته است. با گرویدن ترکان خزر به دین یهود، این اعتقاد در پیش خزران یهودی هم پدید آمد و آنها تصمیم گرفتند برای برگشت به سرزمین موعود یک جنگ صلیبی یهودی به منظور تسخیر فلسطین به قوه ی قهریه پناه ببرند. بنیانگذار این نهضت در قرن دوازدهم یهودی خزری شخصی بود به نام سلیمان دوجی و به تمام یهودان اعلام کرده بود که وقت آن رسیده که خداوند قوم خود اسرائیل را از همه سرزمین ها به ست المقدس گرد آورد و نیز به همه جا اعلام کردند که پسر او ایلیا مسیح است. ظاهراً این دعوت از طرف جوامع یهودی حسن اثر نبخشید و بعد از بیست سال شخصی به نام «درالو» که لقب مسیح گرفته بود ظهور کرد. اگر چه این نهضت ها از خزران آغاز شد رکن آن به کردستان انتقال یافت. ظاهراً در آن موقع بعضی از رهبران مسلمان خصم مسیحی که از طرف مسیحیان صلیبی دیده بودند یهودیان را به صلیبیان ترجیح می دادند. در نهایت خاخام های یهودی در برابر این مسیح های قلابی رفتار خصمانه پیش گرفتند و دایه را تکفیر کرده و سرانجام او در خواب کشته شد.^۲

پیدایش پیامبری و نجات دهنده هم کیشان از علم نیکم آنان در تمام دوران تاریخی در همه ادیان و مذاهب وجود داشته و در قوم یهود نیز مشاهده به منجی و هدایت کننده، سابقه داشته است و چندین بار در طول تاریخ اتفاق افتاده است. شهر سالونیک در امپراتوری عثمانی یکی از کانون های فعال یهودیان بود. در این شهر یک عده از دونه ها (مسلمان شدگان) بنیادگرا که اصل و نسبت یهودی داشتند زندگی می کردند.

۱- همان، ص ۹.

۲- همان، ص ۷۱-۷۲.

سابوتای سوی (۱۶۷۶ - ۱۶۲۶) در بنادر غربی عثمانی ظهور کرد. او نخست ادعا کرد که مسیح است ولی بعد در زندان عثمانی ادعای خدایی نمود و کمی بعد به اسلام گروید. پیروان سابوتای سوی یهودیانی بودند که به دنبال او اسلام آوردند و در تاریخ به نام دونه معروف گردیدند. یک گروه از پیروان دیگر سابوتای سوی فرقه‌ای از یهودیان مخفی را در جهان اسلام بنیان نهادند. سابوتای سوی در سپتامبر سال ۱۶۶۶ در حضور سلطان محمد چهارم و اعضای دربارش اعلام مسلمانان کرد و سلطان محمد تحت تأثیر اسلام آوردن سابوتای سوی قرار گرفت و به او لقب «پریز افندی» داد. دایرةالمعارف یهود می‌نویسد: گروه دونه‌ها، پیروان سابوتای سوی یهودیان پنهانی بودند که به مثابه جنگجویان مخفی علیه خلیفه مسلمین عمل می‌کردند. مسلمان شدن یهودیان در طول تاریخ به منظور خاصی بود. بیشتر مورخین اعتقاد دارند که مسلمان‌شدگان یهودی یک گروه ریاکار بودند و مسلمان شدن آنها از روی صداقت قلبی نبود چون که یهودیان واقعی در طول تاریخ از دینشان بر نمی‌گشتند. علیرغم اینکه بیشتر یهودیان در اسپانیا و روسیه تزاری و در بیزانس به قتل می‌رساندند و یا شکنجه می‌شدند از دینشان برنگشتند و بیشتر به مهاجرت تن دادند تا ترک دین.

در قرن نوزدهم اعتقاد و برگشت به سرزمین موعود یهودیان را ناکرده بود. این دفعه با تجارب جنگ‌های صلیبی و آزمون و خطاهای جنگ‌های قرون گذشته، یهودیان را به این نتیجه رسانده بود که مسلمانان مانع بزرگی برای برگشت به سرزمین موعود هستند آنها قادر نبودند از طریق جنگ مسلمانان را از جلو راهشان بردارند، لذا عقل جمعی یهودیان در خفا بر این قرار گرفت که برای رسیدن به قدس، تلاشی کردن و از میان برداشتن امپراتوری عثمانی که نمایندگی خلیفه مسلمین را دارد لازم و ضروری است، اما نه از طریق جنگ بلکه، تهی کردن گروه‌ها از هویت اسلامی در درون امپراتوری عثمانی را می‌طلبید. یهودیان

تا آخر قرن نوزدهم از مهاجرت به ارض موعود ناکام ماندند.

قرن نوزدهم در امپراتوری عثمانی قرن تنظیمات و اصلاحات نامیده شده است. از سال ۱۸۰۸ تا سال ۱۸۳۹ گام‌هایی در جهت اصلاحات برداشتند ولی این اصلاحات به سامان نرسید. از سال ۱۸۳۹ تا سال ۱۸۷۶ دوره تنظیمات در زمان عبدالمجید و برادرش عبدالعزیز استمرار یافت. عبدالمجید در سال ۱۸۶۱ درگذشت و دوره تنظیمات هم مشکلات پیچیده‌ای امپراتوری عثمانی در حال گذر از سنت به مدرنیته را حل نکرد. در این زمان بود که یهودیان در اروپا گرایش‌های صهریستی برای تحقق آرمان‌های خود (برگشت به سرزمین موعود) را شتاب بخشیدند و سعی می‌کردند که سلطان عثمانی را متقاعد سازند تسهیلاتی جهت مراجعت یهودیان به ارض موعود را فراهم سازد، اما در این مورد با پاسخ منفی سلطان عبدالمجید مواجه شدند. حتی ملاقات ثئودور هرتزل با سلطان عثمانی در سال ۱۸۹۶ گشایشی در کار یهودیان ایجاد نکرد و سلطان عبدالمجید راضی نشد که یهودیان جای پای در فلسطین داشته باشند.

تا قبل از تشکیل کنفرانس صهریست‌ها در سال ۱۸۹۷ در شهر بال سوئیس اقدامات و ترفندهای رهبران جامعه یهود حتی با پیشنهاد پرداخت میلیون‌ها لیره استرلینگ رشوه به عبدالمجید راه به جایی نبردند. بعد از کنفرانس بال، بار دیگر تلاش‌ها در راستای اهداف، یهودیان را با تهدید و تسلیع سلطان عبدالمجید پی می‌گرفتند. یک بار دیگر هرتزل در سال ۱۸۹۷ به سفیر آمریکا و سفیر آلمان متوسل شده بودند که در این راه هم گشایش در کار یهودیان به عمل نیامد. در سال ۱۹۰۱ یهودیان اروپا، فردی را جهت تماس با سلطان عبدالمجید پیدا کردند، این فرد امانوئل قراسو با پیشنهادات جدیدی جهت دیدار با سلطان عازم دربار شد. امانوئل قراسو از فراماسون‌های یهودیان مسلمان شده سالونیک و استاد محفل فراماسونری سالونیک بود که پایگاه‌های خود را در اختیار جمعیت اتحاد و ترقی

قرار داده که جلسات سری خود را در آنجا برگزار می‌کردند. در نهایت امانوئل قراسو نتوانست به حضور سلطان باز یابد و پیشنهاداتش را مبنی بر: پرداخت بدهی سی و سه میلیون لیره طلای انگلستان و اهدای ناوگان ۱۲۰ میلیون فرانک طلا جهت حمایت از امپراتوری و امی بدون بهره به مبلغ ۳۵ میلیون لیره طلا در اختیار امپراتور، قرار دهد و در عوض اینها، صهیونیست‌ها درخواست‌هایی از قبیل آزادی ورود یهودیان به فلسطین و مجاز ساختن یهودیان جهت ایجاد متصرفات در اورشلیم^۱ داشتند. با این پیشنهادها و درخواست‌ها باز هم یهودی‌ها موفقیتی حاصل نکردند. بعدها جید به یهودیان گفت که: «سرزمین فلسطین به من تعلق ندارد و از آن مردم که است نمی‌توانم حتی یک وجب از این سرزمین را بفروشم»^۲.

وقتی یهودیان با تهدید و اشیع نتوانستند سلطان عبدالحمید را راضی کنند، این بار با کمک گرفتن از نمایندگی‌های کمیته اتحاد و ترقی در خارج از کشور با همکاری جنبش ترکان جوان فعالیت براندازی را در فازهای تاریخی و فرهنگی از طریق تاریخ‌سازی و هویت‌سازی ترکی که توسط زبان‌شناسان و مورخین یهودی از نیمه دوم قرن نوزدهم آغاز شده بود، ادامه دادند. هویت‌سازی برای ترکان پرداختند و ناسیونالیسم ترک را در مقابل امپراتوری عثمانی، که خلیفه مسلمین را یدک می‌کشید قرار دادند و نقش‌های فرهنگی و هویتی ترکی را جهت سرنگونی امپراتوری به اجرا درآوردند. در تمام این مدت این اتفاقات که بر علیه امپراتوری عثمانی در جریان بود دونه‌های سالونیک که بیشتر اعضای کمیته اتحاد و ترقی را تشکیل می‌دادند و با همکاری ترکان جوان و با مساعدت

۱ - حمید احمدی، ریشه‌های بحران در خاورمیانه، ص ۱۰۳، نقش یهود و قدرت‌های بین‌المللی در خلع

سلطان عبدالعزیز احمد درویش، ترجمه حجت‌اله جودکی، موسسه تاریخ معاصر

۲ - حمید احمدی، ریشه‌های بحران در خاورمیانه.

یهودیان بین‌المللی انجام می‌پذیرفت. از این تاریخ به بعد یهودیان و دونه‌ها به اتفاق ترکان جوان که در حول محور کمیته اتحاد و ترقی گرد آمده بودند با شعار نژادگرایی ترک برای انقلاب سال ۱۹۰۸ خیز برداشتند.

مورخین و جامعه‌شناسان و زبان‌شناسان که اساس و بنیاد ملی‌گرایی ترک را پایه‌گذاری کردند سه نفر از یهودیان اروپا بودند. یکی از پایه‌گذاران ملی ترک آرمینوس وامبری فرزند یک یهودی مجاری بود که بیشتر سال‌های عمرش در امپراتوری عثمانی و در آسیای میانه گذرانیده او اولین کسی بود که توران، پان‌تورانیسم را وارد ادبیات ترک کرد. او طی سفری به آسیای میانه می‌خواست وابستگی نژاد و زبانی ترکان آسیای میانه را با ترکان اروپا اثبات کند. وامبری کتاب‌ها و مقالات زیادی درباره توران و پان‌تورکیسم نوشته و منتشر کرده است و او معتقد بود که تمام ترکان به یک نژاد تعلق دارند و در نوشته‌هایش نقشه یک امپراتوری پان ترک را طراحی کرده بود و اعتقاد داشت که این امپراتوری باید تحت سرپرستی امپراتوری عثمانی باشد و طرح خود را به شرح زیر اعلام می‌کند. «خاندان عثمانی به خاطر برتری ترک‌هایش می‌تواند براساس عناصر خویشاوندی گوناگونی که از طریق زبان مشترک و مذهب مشترک و تاریخ که به هم مرتبط هستند امپراتوری وسیعی را از سال‌های ریاضت تا چین را بنیانگذاری کند که وسعت امپراتوری‌اش از وسعت امپراتوری رمانو‌ها تدریجاً بیشتر باشد چرا که او مجبور بود با ناهماهنگ‌ترین و نامتجانس‌ترین عناصر را از طریق زور و نیرنگ برای سرهم کردن امپراتوری خود به کار گیرد. اما امپراتوری عثمانی با عناصری همچون آناتولی‌ها، آذربایجانی‌ها، ترکمن‌ها، ازبک‌ها، قره‌باغی‌ها و تاتارها می‌توانستند یک قدرت عظیم ترکی به پا خیزد و امپراتوری بهتر قادر خواهد بود که با رقیب شمالی خود هم‌اوردی کند»^۱ وامبری قبل از سفرش به آسیای میانه،

ترکان آسیای میانه را مردم تمدن ساز و پیشرفته معرفی می کرد بعد از آنکه از سفر آسیای میانه برگشت علاوه بر آنکه طرح خود پان ترکسیم (پان تورانیسم) را یک «پدیده واهی» نامید و از نظر اولیه اش مبتنی بر متمدن بودن ترکان آسیای میانه برگشت و آنها را وحشیانی خواند که از تمدن به دور بودند و استعمار انگلستان را صالح تر از ترکان عثمانی و امپراتوری روسیه برای سرپرستی ترکان آسیای میانه تشخیص داد.^۱

دومین فرد یهودی اروپایی که در ایجاد و گسترش ملی گرایی ترک (پان ترکسیم) نقش بسزایی داشت لئون کاهون (۱۹۰۰ - ۱۸۴۱) فرانسوی بود. نوشته ها و گفتارهای او بر پانترالهام بخش ترکان جوان بود که انقلاب سال ۱۹۰۸ با همکاری کمیته اتحاد و رفاه انجام داده بودند. کاهون بیشتر نوشته ها و کتاب هایش در حول محور رترور ترکان و نژاد ترکان بود. کتاب «مقدمه ای بر تاریخ آسیای میانه» نوشته کاهون توسط نجب عاصم ترجمه شد و مورد استفاده کمیته اتحاد و ترقی قرار گرفت. در این کتاب ت ایالات توران گرایی و از شکوه و جلال مغولان ستایش ها شده است.

سومین فرد یهودی آرتور لملی دیوید (۱۸۳۲ - ۱۸۸۱) او یک یهودی انگلیسی بود. در کتابی که نوشته ثابت کرده که ترکان نژاد مستقا و برجسته اند از عرب ها و مسلمانان و سایر ملل شرقی برتری دارند. برخی وی را به دلیل افکار و آثار شدید ملی گرایی ترکی، آتش بیار معرکه ی پان ترکسیم می دانند. و بیشتر نوشته هایش از عظمت و شکوه و افتخار ترکان خبر می دهد. و به تعبیر یکی از شرق شناسان، ترکان هویت و ملیت فرهنگ خود را در غربیان یافتند و نوشته های آنها را رونویسی کردند. آرتور لملی دیوید در کتاب قواعد زبان ترکی از زبان و گویش های ترکی همراه با احترام و تحسین یاد می کند و نقش ترکان را در ایجاد

تمدن جهانی می‌ستاید.

بعد از انقلاب ۱۹۰۸ ترکان جوان با همکاری و پشتوانه‌ی کمیته‌ی اتحاد و ترقی که بیشتر اعضای آن را دونه‌های یهودی تشکیل می‌دادند کانون‌ها و روزنامه‌هایی تأسیس کردند. در این کانون‌ها و نوشته‌های روزنامه‌ها، بحث غالب درباره ترک و چیلیک، پان‌ترکیسم و پان‌تورانیسم بود. نویسندگان و گویندگان و شاعران بیشتر درباره پان‌ترکیسم مطالب می‌نوشتند و بحث می‌کردند و صنایع شعری ادبی به طور گسترده در پیرامون هویت و چیستی ترکان بود. نویسندگان و شاعران بیشتر آرزو و خواسته‌های خود را با جامه‌ی ترک و ترک چیلیک می‌پوشانیدند. از میان شاعران آن دوران، محمدامین یورداکول (۱۸۶۹ - ۱۹۴۴) شاعر نوپرداز، شاعران ناسیونالیستی‌اش بیشترین جاذبه‌ها را به وجود آورده بود. محمدامین با شعرهای همچون ترکان از نژاد اوغوزیم، نژاد ترکان نژادی از آهن و آتش، و یا سرود نژاد من را ای ترک بیدار شو، احساسات پان‌ترکیستی و ترک بودن را در مردم بیدار می‌کرد.

یکی دیگر از آن اشخاصی که به پان‌ترکیستی و ترک چیلیک احساس مسئولیت می‌کرد، شخص یهودی به نام موشه کوهن اهل سزر و یک پان ترکیست دو آتشه بود.

موشه کوهن (۱۸۸۳ - ۱۹۶۱) یکی از چهره‌های شناخته شده و پرنفوذ پان‌ترکیسم بود و در موضوعاتی همچون عثمانی‌گری و پان‌ترکیسم و کامالیسم مقاله‌ها می‌نوشت و بحث می‌کرد. او یک روزنامه‌نگار مبرز بود که اکثر مقالاتش را به زبان انگلیسی، آلمانی و فرانسوی می‌نوشت. موشه کوهن معتقد بود که پان اسلامیسیم و عثمانی‌گری را باید به دور انداخت.

یکی دیگر از پان‌ترکیست‌هایی که ایدئولوژی ترک چیلیک و پان‌ترکیستی را تئوریزه می‌کرد ضیاگوک آپ (۱۸۷۶ - ۱۹۲۴) بود. او یکی از اعضای کمیته‌ی اتحاد و ترقی و یکی از حامیان کمال آتاتورک بود. او در کنوانسیون‌های سالانه

کمیته اتحاد و ترقی چندین قطع‌نامه مبنی بر تدریس زبان ترکی در سراسر امپراطوری عثمانی و برانگیختن احساسات ترک‌گرایی در میان ترکان و حتی سازماندهی برای پیشرفت جهانی زبان ترکی و ارتباط تمام کانون‌های ترک را با کمیته‌ی اتحاد و ترقی و تشکیل شاخه‌های آن در کشورهای ترک را به تصویب رسانید. بود. یهودی‌ها و دونه‌های مسلمان که کانون‌های ترکان جوان و کمیته‌ی اتحاد و ترقی را به وجود آورده بودند و با زمینه‌سازی‌های فرهنگی و تاریخی با سازماندهی مابین‌های سکولار توانستند به جای امپراطور عثمانی یک دولت ملی گرا سرکار درنده در سال ۱۹۱۸ باعث متلاشی شدن امپراطوری عثمانی شدند و با این دشمنی‌ها سرزمین و متصرفات اروپایی و اسلامی را که مدت ۵۰۰ سال در دست امپراطوری عثمانی ماند، بعد از جنگ ترکان خارج ساختند. یهودیان و ترکان جوان با کمیته‌ی اتحاد و ترقی با مباحثات و مناقشات زیاد، تخم نفرت در اقوام و ادیان در سرزمین‌های عثمانی بکار بستند و حاکمیت ملی را بر اساس نژاد ترک بنا کرده و شعار خود را یک نژاد، یک فرهنگ و یک خون قرار دادند.

عبدالحمید امپراطور عثمانی که حاضر نبود حتی یک وجب از خاک فلسطین را به یهودی‌ها بدهد. فرزندان ناخلف ایسان، ترکان جوان با وعده وعیدهای واهی یهودیان، علاوه بر این که صاحب «تراز بزرگ» نشدند بلکه سرزمین‌های امپراطوری عثمانی و اسلامی را هم از دست دادند.

این کتاب از زبان ترکی استانبولی به زبان فارسی برگردانده شده است. نویسنده این کتاب مارک دیوید بشر استاد تاریخ دانشگاه کالیفرنیا است وی به خوبی توانسته است فعالیت و نقش یهودیان و مسلمان‌شدگان یهودی را از قرن هفدهم در امپراطوری عثمانی و در باب ایجاد جمهوری ترک تا نیمه اول قرن بیستم روایت کند.